

sige, hvorledes man skal tilvejebringe en nogenlunde heldig Tilbygning til Glyptoteket, som paa en Gang er i Stand til at rumme de ny kostbare Samlinger og samtidig ikke ganske forstyrrer Udseendet af den Bydel, i hvilken Glyptoteket ligger. Den nærmest liggende Tanke, som jeg ogsaa har hørt har været oppe, er den at udbygge den fjerde Fløj parallelt med Façadefløjen og derefter at bygge tre Fløje i Fortsættelse deraf, saaledes at altsaa Glyptoteket bliver en langagtig Firkant med to Gaarde, en Gaard foran og en Gaard bagved. Jeg vilde finde det ganske overordentlig uheldigt. Saaledes staa det i alt Fald for mig. Det vilde medføre, at de i og for sig meget lidet tiltalende Sidefaçader ville blive aldeles utaalelige, udstrakte til den dobbelte Længde, og jeg kan ikke tænke mig Muligheden af en arkitektonisk heldig Leddeling heraf. Jeg maa i al Beskedenhed sige, at der er faldet mig en Tanke ind, som jeg hører delvis ogsaa er fremkommen fra anden Side, om man ikke ved ikke blot at overdække Gaarden, men bygge den fjerde Fløj ikke lige, men apsisformet som en halvrunder Afslutning paa Bygningen, kunde vinde den nødvendige Plads. Der er maaske ved Bistand fra dygtige Arkitekters Side Mulighed for andre Løsninger, men i alt Fald mener jeg, at Spørgsmaalet ingenlunde mangler Betydning ogsaa for os, og at det vilde være hensynsfuldt over for Kjøbenhavns Kommune, om man ogsaa i den Henseende forberedte Sagen, før det falder i Kommunens Lod at tage Standpunkt dertil. Det tredje Spørgsmaal, jeg vil rejse, erkender jeg er det vanskeligste af alt, nemlig Spørgsmaalet om Styrelsen for Glyptoteket. Jeg er maaske for meget Tilhænger af Statsdrift paa dette Omraade, men jeg tilstaa, at jeg ikke er nogen varm Tilhænger af den Maade, hvorpaa man i den nyere Tid laver Museumsbestyrelser her i Danmark. Vi have faaet en Mængde selvstændige Kunstprovinser med Bestyrelser, der ere til Dels uafhængige af Staten og i alt Fald ganske uafhængige af Rigsdagen, som dog bevilger betydelige aarlige Bidrag dertil. Der er det nationalhistoriske Museum paa Frederiksborg, Kunstindustrimuseet, Folkemuseet, Glyptoteket og for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende Thorvaldsens Museum, alle sammen Stiftelser, som have en ganske selvstændig Stilling, hvad i visse Henseender kan have sine store Fortrin, men som ogsaa kan have den Mislighed, at der let uddanner sig et Koterivæsen, en Ring, et

Kooptationssystem, som føler sig overlegent over for enhver Kritik, og som det næsten ikke er muligt at bryde. Jeg vilde nære en vis Frygt, om Glyptoteket skulde blive en Anstalt af lignende Art. Det kan ikke nægtes, at den Styrelse, som er forudsat i Fundatsen, i denne Henseende frembyder en vis Fare. Der staa jo i Fundatsen, at Hr. Carl Jacobsen skal vedblive at være Medlem af og Formand i Bestyrelsen, saa længe han lever; men ikke nok hermed, efter hans Død skal den af hans Sønner, som han dertil maatte have bestemt, indtræde i Bestyrelsen, for saa vidt han paa det Tidspunkt er fuldvindig. Det er altsaa en meget lang Tid, hvor Bestyrelsen paa en Maade bliver et Fideikommis i den Jacobsenske Familie, og med al Respekt for den Dygtighed og den varme Kunstinteresse, som sikkert ogsaa i Fremtiden vil findes der, er det ikke ubetænkeligt for en offentlig Samling, at Bestyrelsens Formand, altsaa den ledende Kraft i Bestyrelsen er en Privatmand, som ikke kan afsættes og altsaa staa enevældig paa dette Omraade. Jeg er bleven opmærksom paa, at der var en Bestemmelse i den foreløbige Fundats for Ny Carlsberg Glyptotek om, at Formanden ikke maatte være Direktør for nogen anden offentlig Samling. Denne Bestemmelse er ved en mærkelig Forudseenhed gaaet ud af Fundatsen af 1891. Man havde sikkert ikke den Gang den Tanke, at Hr. Carl Jacobsen skulde blive Direktør for Skulptursamlingen. Jeg beundrer den Forudseenhed, der har givet sig Udtryk i den nævnte Henseende. Jeg erkender, at det er overmaade vanskeligt at komme bort fra den valgte Styrelsesform, men jeg har dog ment, at jeg skyldte det høje Ting at gøre det opmærksom paa, at der virkelig der er et ret kildent Punkt, som jeg ogsaa mener allerede har givet sig Udslag i Glyptotekets Styrelse i de Aar, der ere gaaede. Lad mig tage et Eksempel. En stor Del af Glyptotekets Indhold bestaa i nyere fransk Skulptur. Jeg har forstaaet det saaledes, at den Fond, der er tilvejebragt for Glyptoteket, væsentlig skulde anvendes til Udvidelse af dets Samlinger. Jeg tror, at det er rigtigt, og jeg tror, at det sker, men det har været mig paafaldende, at visse betydelige Retninger inden for den nyere franske Skulptur ere, som det synes, med Forsæt blevne udelukkede fra Glyptoteket. Jeg skal blot nævne et enkelt Navn, Auguste Rodin, som ubetinget er den betydeligste inden for den franske Skulptur i Øjeblikket. Jeg har ingen Forestilling om, hvorvidt det skyldes Antipati